

PERILL NUCLEAR

HARRISBURG

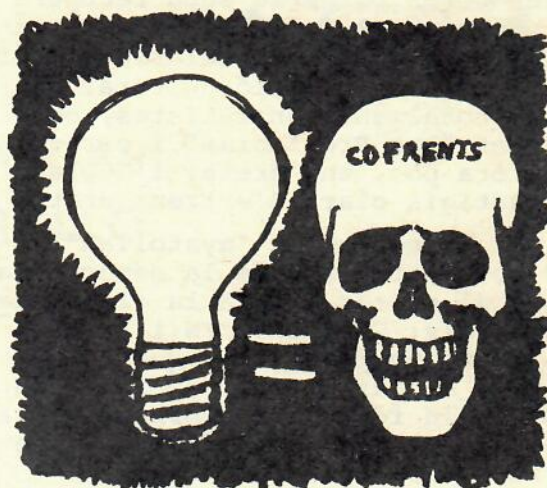
EL COMENÇAMENT DE LA ERA ANTINUCLEAR

L'accident de la central atòmica de Pennsylvania marca una nova etapa en la època de nuclearització mundial a que estem assistint. Per molt que els "enginyers nuclears" vullguen fer-nos creure que ha estat solament un "incident", el fenomen es irreversible: ara ja es pot parlar "fins Harrisburg" i "després de Harrisburg".

Els tecnòcrates ja no poden somriure amb el mateix cinisme que ho feien fa tant sols unes setmanes. Han d'anar amb més cura perquè l'invent s'en va a baix

Alguns pensaran que Harrisburg era allò que els ecologistes i en general tots els antinuclears estaven aguantant per tal de creure'n's que teniem raó, per tal de prendre una certa credibilitat. Potser alguns pensen també que ens hem refocilat amb l'incident i que ens hem vist decepcionats perquè allò no ha pogut esclafar. S'equivoquen de dalt a baix. Si no fora per les imprevisibles conseqüències que l'accident pot tenir per a moltes persones - i d'això no ens sabem fins d'ací uns quants anys-hauríem de dir que Harrisburg ha estat un canvi substancial -vullgam o no- en la pressa de consciència del moviment antinuclear. Per primera vegada, milers i milers de persones, alienes per complet al moviment ecologista, han demanat la paraula i han cridat a veus que no volen més bromes com aquesta. Els ja de per si prou neuròtics habitants de Nova York, han viscut uns dies de tensió i angúnia pendent del "hombre del tiempo" amb por de que el núvol radiatiu es desplaçara cap a la megàpolis americana.

L'espurna que ha encès la flama, ha corregut ràpidament tots els indrets i regions del món "civilitzat". De sobte tots han començat a comparar distàncies i reactors, marques i sistemes de refrigeració i el debat està al carrer i les manifestacions es multipliquen dia a dia i naixen noves coordinadores antinuclears i alguns tècnics al remordiment de consciència comencen a desvetllar nous detalls "d'incidents" previs al de Pennsylvania i que havien estat a magats. Açò ja no ho para ningú.

Ara be, nosaltres volem advertir dels nous perills que ens amenacen. De moment, no podem creure'n's mai més que les centrals son segures. Però, encara que arribarem a eixa conclusió, el debat deu anar per unes noves coordenades, més amples.

Quan alguns hem dit i diguem NO a les nuclears, no ho fem sota el pretexte de raons estrictament tècniques o ecològiques, com son la possibilitat d'averies, desequilibris climàtics, et., La fonamentació de la nostra oposició a la nuclearització es un altra: es basa en una concepció diametralment oposada de les relacions de producció i de les relacions humanes. Ho explicarem, i continuarem explicant-ho encara que molts no ens volen entendre. Tenim Cofrents, però ens sentim solidaris de tots els que lluiten contra Garónya, de tots els comites antinuclears contra Lemoniz.

Diguem NO perquè suposen un model de vida que rebutgem, amb despilfarrament d'energia-abús de l'automòbil privat, destrucció dels espais naturals.

Diguem NO a les nuclears perquè suposen la dependència dels pobles, del capital multinacional.

Diguem NO perquè poden resultar l'excusa per al reforçament dels estats policials, del retallament dels drets humans -més encara- sota raons de seguretat en cas d'emergència.

Diguem NO a les centrals nuclears perquè estem en condicions "tècniques" de demostrar que no fan falta.

Per això, independentment de que siguin - segures o no, continuarem lluitant contra elles . I exigirem l'obertura d'un debat públic sobre la conveniència o no de l'energia-nuclear, solució al problema laboral per als treballadors de la nuclear de Cofrents, elaboració d'un Pla Energètic Valencià que contemple la utilització racional de tots els nostres recursos naturals i en especial un - que s'oblida amb certa freqüència: L'ESTALVI D'ENERGIA.

El proper dia 3 de Juny es celebrarà la - jornada europea pro moratoria nuclear. La --

festa estava preparada abans de l'accident - de Harrisburg i porta camí de convertir-se en una Jornada Mundial de solidaritat i acció - contra el terrorisme nuclear. Dos dies després els organismes "oficials" celebraran el Dia Mundial del Medio Ambiente i ahí es veurà qui te mes capacitat de mobilització. I es veurà, també que no tots entenen la qüestió del Medi Ambient de la mateixa manera.

JOAN OLMOS
ENGINYER DE CAMIERS

(publicat a "Arrel" .Associació de Veïns d'Aldaia)

INICIATIVES ECOLOGISTES A LA COMARCA

Després dels darrers esdeveniments dins la lluita ecològica i antinuclear, se están produint, per tot arreu del país nous canals de conscienciació. En varios pobles de la comarca de l'Horta se están formant grups ecologistes i les Associacions de Veïns comencen a abordar el tema. Concretament en Sedavi s'ha celebrat una Setmana Ecologista amb actes populars de molta participació. Des de Catarroja fins a Sant Marçal hi ha gué una marxa, el dia 9 de juny, en protesta per les víctimes en manifestacions antinuclears.

Han hagut, també peticions de veïns demanant als Ajuntaments una definició sobre el tema; algunes corporacions han col.laborat en conferències i d'altres activitats ecologistes.

De moment existeix coordinació entre gent dels grups de diversos pobles pero encara está pendent la formació definitiva de la Coordinadora de Comites Antinuclears de l'Horta-Sud o bé d'una Coordinadora Ecologista.

DICTADURA NUCLEAR

A pesar de todo este proceso democratizador, aún seguimos viviendo en el seno de una dictadura nuclear, caracterizada por la continua proliferación de las Centrales Nucleares, que sin tener unas garantías de seguridad en sus dispositivos (los continuos accidentes, vienen a confirmarlo) tratan por todos los medios posibles de implantarlas y en las zonas más convenientes para su funcionalidad y que suelen ser:

1) Las cercanías de los mercados de consumo que resultan ser las ciudades o zonas de gran concentración, suponiendo con ello un gran desprecio hacia la seguridad de los ciudadanos.

2) Y las orillas de los ríos y mares, lo que favorece en grado sumo la completa exterminación de toda la vida que hubiera por dichas zonas, provocando con ello desastres ecológicos de trascendentales consecuencias.

Hoy en día, la perspectiva nuclear en España es la siguiente:

Tres centrales Nucleares en funcionamiento, Zorita, Garoña y Vandellós; cuatro en construcción, Alcaraz, Ascó, Lemóniz y Cofrentes; cinco centrales autorizadas en primera fase y una veintena de proyectos pendientes. Y al finalizar todo este ambicioso programa nos vamos a encontrar con ser uno de los primeros países mundiales en cuanto a energía Nuclear se refiere.